

Fyra nya, vackra visor : Den första: Brud-valsens. Den andra: Lilla Putte, m...

18 B Skillingtryck E1913a3

E 1913 a³

Fyra

nya, vackra

V I S O R.

Den första:

Brud-Valsen.

Den andra:

Lilla Putte, min ögonsten.

Den tredje:

Beväringsvals.

Den fjärde:

Fleckeras vals.

— Pris 15 öre. —

Tryckt på beställning. Smedbergs tryckeri, Stockholm 1913.

Den första:

Brud-Valsen.

Du, mi' bru' så vän!
 Mellan grönskande trån
 nyss frå' körka' for
 ja' å' du mä' vår bru'-stass så stor, fallera.
 Åreporten grön
 pryder bru'-vägen skön.
 Våra namn, min skatt,
 i en hjärtegerlang har di' satt, fallera.

Oppå trägårslann
 tullipan' står så grann
 Lökta kommer fin
 frå' konvalle, syrén å' jasmin, fallera,
 Årekrona' står
 på det gullgula hår.
 Liksom mjölk å' bär
 rödt å' mjällhvitt dett anlete är, fallera.

Ljuflir ä' di' röst,
 liksom torn dina bröst
 munnen rosenrö' —
 ja' ä' gla' i dej helt te' min dö, fallera.
 Ur din' ögon blå
 blextar ljongande gå
 då så undersam
 ur mett hjärta en ell bryter fram, fallera.

Nyss ve' altaring
 ja' dej ga' bruering—
 uti löst å' nö'
 ble' du min te' din blekaste dö, fallera.
 Nu i brölloppshus
 tärner stråla som ljus.
 Iblann tärner nu
 som e' sol iblann stjärner står du, fallera.

Tärnera på tå
 nätt i polsken setts gå
 Kära mor i Äng
 förde far din i flygande fläng, fallera.
 Hej, hva' spellemän
 spella' polsken så grann,
 Raskt i stöfva rar
 vischa fyrmannapollsken, min far, fallera.

Polske å' polkett
 gått så lusteli't lätt.
 Nu liksom ett hvin
 brusar bru'-valsen sprettande fin, fallera.
 Spellemän därtill
 tar en ljufveli' drill.
 Gladelig i ring
 sno vi kring i sju sjongande sving, fallera.

Du, mi' bru' så bli',
 Adelfina Mari,
 nu mä' mej i dans
 svänger om, klädel i krona å' krans, fallera.
 Myrtenkrona' grön
 mä' di' bru'-slöja skön
 jag i valsens ring
 dansar å' dej i svangande sving, fallera.

Fin i brudelin
 bak sparlakansgardin
 som i ljufli' vals
 ska' du linda din arm om min hals fallera.
 Du' mi' bru' så rar,
 köss på köss då jag tar.
 Säll i bröflöpsnatt
 får ja' famna dej ljufliga skatt, fallera.

Den andra:

Lilla Putte, min ögonsten.

Dom kallar mig för Putte
 Det passar för min röst,
 Det är som om jag sutte
 Invid min mammas bröst.
 Det var nog ljufligt hemma
 När jag i vaggan låg,
 En gäll och kraftig stämma
 Jag ägde redan då.
 Fast jag blef större sedan
 Behöll jag dock mitt namn,
 Och lilla Putte redan
 Mång' tärna slöt i famn.
 Ja, alla gamla tanter
 De kelade med mig,
 Och alla guvernanter
 De skelade på mig!
 Ja, fjärran från och när
 Det alltid lät så här:

Putte, du är min ögonsten, Putte, din kind är mjuk och len,
 Putte, du kära Putte, du är så rar,

Min gunst du har.

Putte mitt hela hjärta vann, Putte, som du är ingen ann',
 Putte, min rara Putte, jag älskar dig, hör du mej,
 Säg inte nej.

Ack hade jag en flicka
 Som jag höll riktigt af
 Som kärligt på mig blicka'
 Och mig sitt hjärta gaf!
 Det blir ej lätt att finna
 En flicka fin och nätt.
 Ta' inte nå'n skaldinna
 Och ingen suffragett.
 Nej, hon skall kunna dansa
 Och sköta väl ett kök,
 Och de små barnen ansa
 Och steka biff med lök.

Och kyssas ska' hon kunna,
 Ej sant? det hör ju till,
 Och baka plättar tunna
 Och koka lamm med dill.
 Och kommer pappa då
 Förnöjd hon gnolar så:

Putte, du är min ögonsten, o. s. v.

Om vi nu fästfolk vore,
 Vi båda, jag och du,
 Vi bums till prästen fore
 Och vigdes i ett nu.
 Jag kan så väl mig tänka
 Hur se'n jag om ett år
 Min gubbe skulle skänka
 En pys med gullgult hår.
 Det blir nog ljuflikt hemma,
 När han en aria drar,
 En gäll och kraftig stämma.
 Han ärft utaf sin far.
 Men om han ligger vaken
 Och skriker med bravur,
 Det faller ej i smaken
 Hans pappa, eller hur?
 Vid vaggan båda två
 Vi sjunga sakta så:

Putte, du är min ögonsten, Putte, din kind är mjuk och len,

Putte, min lilla Putte, så fin och rar,

Mitt hjärta har.

Putte, med dina ögon blå, Putte, med dina händer små,

Putte, min rara Putte, så hör nu på, somna då

Och skrik ej så.

Den tredje:

Beväringsvals.

Tjo! Uppå Backamo nu exerat ja' har, tralla,

Tvåhundraforti da'r, tralla,

Va' ja' en kronans kar, tralla,

Där feck ja' sell å sluring å ärter hvar da', tralla,

Men feck ej jelle nubben ta' trallalla.

Tjo! Uppå Backamo vi exera' å vi marschera,
 Vi dansa' å' vi spassera'
 Tell Grinneröds sjö,
 Du dejliga mö.
 Där uti måneglansen
 Vi hvila' oss ätter dansen —
 En köss uppå lella munnen,
 Min vän, ä' du mä på den?!

Löjtnanter å kaptener kom'dera' oss där, tralla,
 Bohus beväringshår, tralla,
 Må' packning å gevär, tralla,
 Där feck vi göra höger å' så vänster om, tralla,
 Å vi sköt nägg'u' allri' bom, trallalla.
 Tjo! Uppå Backamo o. s. v.

Tjo! hva' han slo' på trumma' musikkorpral Blom, tralla,
 Bom, tarrarra, bom tralla,
 Bom, tarrarra, bom tralla,
 Allri' så kan ja' glömma korpral Kampelin, tralla,
 Römosi', frodi', fet å fin, trallalla.
 Tjo! Uppå Backamo o. s. v.

Fanjonkrar tjocka, feta di lutade, bom, ta, ta,
 Hör på kornetter, ta, ta, ta,
 Hör på klarinetter, ti, ta, ta,
 Hör på basuner, valthorn och trummor, tra, bom, trarra.
 Valsa mä dej, min vän, går bra, trallalla.
 Tjo! Uppå Backamo o. s. v.

Valle mä lella »schåset» en masthuggevals tar, tralla,
 »Mubban» i mun han har, tralla,
 Fjällan ä' fin å rar, tralla,
 Valle han kröker rögg å kromboktar sej bra, tralla,
 Fjälla' frå' Göttebörj blir gla', trallalla.
 Tjo! Uppå Backamo o. s. v.

Böxera va' för korta, mi' kappa för lång, tralla,
 Grötrocken va' för trång, tralla,
 Ljuda ska' dock min sång, tralla,
 Prisa ja' vell i visa beväringa gla', tralla,
 Lefve för Backamo å' Sverige, hurra!
 Tjo! Uppå Backamo vi exera' å' vi marschera',
 Vi dansa' å' vi spassera'
 Tell Grinneröds sjö,
 Du dejliga mö.
 Där uti måneglansen
 Vi hvila oss ätter dansen —
 En köss uppå lella munnen,
 Min vän, är du mä på den?!

Den fjärde:

Fleckeras vals.

(Melodi: Finska Valsen).

Nu är det doft ifrån hägg och syrén,
 violerna små kring tufvorna stå,
 och hvar liten blommande blomma på ren,
 hon lyser i kvällsolens sken, fallera.
 Å hvarje flecka går så säll i sommarkväll
 te dans där bort i vägen,
 lite' smått förlägen
 men ändå så trägen.
 Hvarje pöjke gör sej finer, så han skiner
 lika grann som sola
 gnolar gör enhvar uppå en ton så bra å gla, fallera.
 Spellemannen stämmer fiolen, —
 Lisa ho' tummar på kjolen:
 Töser i hörde triolen,
 nu spellar dom våran vals:

Trasten han sjunger om kärlek och hopp,
 å göken han gal ner uti en dal,
 å lärka ho' drillar kring svindlande topp
 å styr uti rymda sitt lopp, fallera.

Å så från klarinetten
 ljuder så polketten
 uti aftonstunden
 öfver sjö och lunden gör dess eko runden.
 Pyntad så med kransen
 hvirflar om i dansen hvarje tös i bygden.
 Brygden, som vi ha
 den smakar så bra, Ack ja, fallera.

Dansen bland blommer å blader
 den gör en så löckli å glader.
 Spell inga jeremiader
 nej bara en glädjens låt.

Slutad är valsen å se'n med min vän
 vandrar jag hän ibland skogens trän.
 I morron så blir det en helt annan sväng
 te gno uppå åker och äng, fallera.
 Se Anna, Stina, Adolfin, Kajsa, Britta,
 hur de gå och titta
 att en pöjke hitta
 jäsingens besitta.
 Lurar pöjkar gör dom
 deras lif förstör dom
 tror i att det rör dom?
 Dör dom —
 ä' de' för dom inte få, den dom vill ha, fallera.
 Ja — fleckor di ä' liksom strömmen,
 som brusar ett tag å försvinner.
 Fleckor di ä' liksom drömmen,
 som skiftar hvarenda natt!

Inköpt: Åkarp's ant. b. Kat. 237/261. 1981. P. 60:—
 Acc. m 1981/24.